

PRO NEZKUŤ ENŤ% NEVINNŤ% DŤ•VENKY

StŤ™eda, 24 leden 2024

NŤ; sledujŤ-cŤ- rozmarnŤ bŤ; snŤnŤ- od Mary HowittovŤ, rozenŤ BothamovŤ, znŤmŤ anglickŤ pŤ™ekladatelky a spisovatelky. UrŤeno pŤ™edevŤ-m nevinnŤ½m dŤ-vkŤjm. OchŤ! teŤ• jsem se zamyslela nad tŤmi, kterŤ½m to je vŤnovŤino. Do kolik bŤ½vajŤ- souŤasnŤ dŤ-venky nevinnŤ? Inu, nebudu dŤle uvaŤ¼ovat, nechŤjm to na vŤs, kterŤ™Ť- je mŤjte pŤ™Ť-pad z pŤt k samotnŤ autorce: byla velmi chytrŤ; a vzdŤlanŤ; a kdyŤ¼ se vdala, zapoŤala spolu se svŤ½m manŤ¼elem nerozluĤitŤm literŤrnŤ- drŤhu. NauŤila se Ť; vŤdsky a dŤjnsky a pŤ™eloŤ¼ila mimo jinŤ do angliŤtiny dŤ-lo Hanse Christiana AndersenŤ. Napsala tŤ¼ DŤjiny SpojenŤch stŤtŤ nŤkolik knih povŤdek. A teŤ• se podrŤte: jejŤ- dŤ-lo obsahuje celkem 110 svŤzŤk (Ť¼ila v IŤtech 1799 Ť 1888)

Jednu z jejŤch nejznŤmŤjŤch, stŤle Ť¼ivŤch mravoliŤnŤch bŤ; snŤ- ŤŤThe spider and the flyŤ pŤ™eloŤ¼il Miroslav Macek a zde ji mŤjte:

Pavouk a muŤjka

PŤ™ijŤte podŤvat se ke mnŤ, pravil pavouk muŤjce kdes,
dŤm mŤjm jako ze ŤurnŤlu, hezŤŤ- nenajdete dnes,
schody vedou k rezidenci, spatŤ™it z nich lze celŤ½ svŤt,
spoustu krŤsnŤ½ch drahŤ½ch vŤcŤ- moŤ¼no u mne uvidŤt.
Ne, ne, dŤ-ky za pozvŤnŤ-, netŤ™eba ty Ťdy pŤt,
kdo kdy vystoupal ty schody, nevrŤtil se nikdy zpŤt.

ChŤjpu vŤs, jste unavenŤ; schody vŤjak se povlekou,
pavouk dŤ-, vŤjak spoŤinout lze potom v loŤ¼i pod dekou,
zŤvŤsy jsou pŤ™enŤdhernŤ, povleŤenŤ- hebkŤ mŤjm,
pokud chcete odpoŤŤvat, milerŤd se pŤ™idŤm k vŤjm!
Ne, ne, dŤ-ky za pozvŤnŤ-, kdo kdy usnul vedle vŤs,
nespatŤ™il jej nikdo vŤce, byŤ uplynul dlouhŤ½ Ťas.
ChlŤpnŤ½ pavouk k muŤjce pravŤ: MilŤjŤku, je pravŤ½ Ťas,
dokŤzat chci svoji lŤsku, miluji vŤs, jenom vŤs!
Ve spiŤŤrnŤ dozejista najdu, na co mŤjte chuŤ,
jistŤ pochutnŤjŤ si skvŤle, jenom na mŤ milŤj buŤ!

Ne, ne, dŤ-ky za pozvŤnŤ-, muŤjka odpovŤdŤj vŤjak,
vŤm jak konŤŤ- hodovŤnŤ-, nepŤ™ej si skonŤit tak!

Drahou Āku, dĀ- na to pavouk, tvoje slova majĀ- vtip,
nĀ;dhernĀj mĀjĀ; takĀ© kĀ™Ā-dla, pospolu nĀjm bude lĀ-p,
zĀjhy uvidĀ-Āj mou sbĀ-rku molĀ-, motĀ½lĀ- a mĀjic,
pĀ™esvĀdĀ•Ā-Āj se v okamĀ¾enĀ-, Ā¾e jsi hezĀ•Ā- mnohem vĀ-c!
DĀ-ky, dĀ-ky, milĀ½ pane, velmi bystrĀ½ mĀjte zrak,

na shledanou dĀ-m vĀjak dneska, zavolĀjm vĀjm zĀ-tra vĀjak.
Pavouk navrĀjtil se domĀ-, velmi, velmi spokojen,

dobĀ™e vĀdĀ;l, Ā¾e ta muĀjka vrĀjtĀ- se, neĀ¾ skonĀ•Ā- den.

Snovat poĀ•al v okamĀ¾enĀ- jemnou, velejemnou sĀ-Āŷ,
pĀ™i chystĀjnĀ- stolu smĀil se: Jen se, muĀjko, pĀknĀ› chyĀŷ!

Nahlas zaĀ•al prozpĀ›vovat: MĀj milĀj je krĀj;snĀj tak,

jejĀ- perleĀŷovĀj kĀ™Ā-dla okouzila i mĀj zrak,

krĀj;snĀ› modrozlatĀ› zĀjĀ™Ā- jejĀ- pĀ™enĀ;dhernĀ½ Ājat,

oĀi mĀj jak diamanty, snadnĀ© je ji milovat! PohleĀte, jak naivnĀ- muĀjka kouzlu podlehla tĀ›ch vĀ›t,

kterak lichotivĀj slova pozmĀnila jejĀ- let:

zamĀ-Ā™ila v okamĀ¾enĀ- tam, kde pavouk mĀj svĀj dĀm,

krĀj;snĀj rĀ¾ba, oĀi, kĀ™Ā-dlaâ€zcela oddala se snĀm.

Na mysli jen jedinĀ© mĀj, jak je krĀj;snĀ½ jejĀ- vzhled,

pavoukovi do nĀjruĀ•e dobrovolnĀ› vletĀ- hned.

Do domu ji vtĀjhnout, bylo vskutku dĀ-lem jen pĀj r chvil,

od tĀ© doby naivnĀ- muĀjku nikdo nikdy nespĀ™il.

Zapamatujte si, dĀ-tka, moje slova
nastokrĀjt:

lichotivĀj slova svĀdce nikdy vĀjĀ¾nĀ› nelze brĀjt!

ZavĀ™ete svĀj srdce jemu, byĀŷ by sebehezĀ•Ā- byl,

vzpomeĀte si, kterak pavouk s naivnĀ- muĀjkou naloĀ¾il!

Miroslav
Macek